

Sygn. akt III KO 67/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **I.K.**
oskarżonej z art. 190a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 12 września 2017 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w T.
z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt VIII K (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę I.K. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
B..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w T. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy I.K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu podniesiono, że I.K., jak i pokrzywdzona objętym aktem oskarżenia czynem A.S., to wieloletnie pracownicy Sądu Okręgowego w T., znane z kontaktów służbowych oraz pozasłużbowych większości sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo. Zdaniem sądu występującego z inicjatywą, taki układ osobowy pomimo tego, że dotyczy osób zatrudnionych w sądzie nadrzędnym, może zasadnie stwarzać przekonanie, w szczególności w opinii publicznej, o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny.

Trafnie podnosi się w nim, że specyficzny układ procesowy występujący w niniejszej sprawie, w której oskarżoną i pokrzywdzoną są wieloletnie pracownice sądu nadzrędnego, może realnie wywołać w odbiorze społecznym, niezależnie od trafności zapadłego orzeczenia, przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób całkowicie obiektywny.

Podzielić należy przy tym stanowisko Sądu Okręgowego w T. wyrażone w postanowieniu z dnia 30 maja 2017 r., sygn. akt IX Ko (...), uwzględniającym jedynie w części wnioski wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w T. o wyłączenie od rozpoznania sprawy VIII K (...), że relacje łączące ich ze stronami niniejszego postępowania nie mogą mieć żadnego wpływu na dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli, a więc orzekanie. Nie zmienia to jednak postaci rzeczy, że niewątpliwa zdolność sędziów, których nie wyłączono, do bezstronnego rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu, nie musi przełożyć się na społeczną w tym zakresie opinię, dla której znaczenia nie będą miały względy merytoryczne ale subiektywne, związane z charakterem sprawy i objętymi nią osobami przekonanie.

Dobrem, o którym mowa w art. 37 k.p.k., jest m.in. przeciwdziałanie takim negatywnym opiniom, które mogą podważać zaufanie do sądów danego okręgu, jak i całego wymiaru sprawiedliwości.

Uwzględniając trafną argumentacją zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w T. Sąd Najwyższy więc uznał za celowe – w oparciu o regulację art. 37 k.p.k. – przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu wskazując do jej rozpoznania sąd rejonowy położony w pobliżu sądu właściwego miejscowo objęty jednak właściwością innego sądu okręgowego niż Sąd Okręgowy w T..